

[H. C. Andersen.]

at tro, at ogsaa den højtærede Minister vil se med Velvillie paa en saadan Plan.

Jeg skal udtale min Tilfredshed med, at de i § 4 omtalte Beløb, som efter det oprindelig foreslaaede skulde tilfalde Staten, ifølge Ministerens Ord vil blive anvendt til Fordel for Dyrkerne — saaledes forstod jeg Ministeren. At Administrationen skal raade over et Beløb, er rimeligt, men hvad der bliver tilovers, maa efter min Formening komme Dyrkerne til gode. At der tillægges Fabrikken i Nykøbing og „Vestsjælland“ et Beløb forholdsmæssigt svarende til det, der tilsikres De danske Sukkerfabrikker som Rente af Kapitalen, kan jeg kun være tilfreds med.

Da Tiden er saa fremrykket, vil vi fra vor Side naturligvis være med til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget. Man venter paa det ud over Landet, og vi vil medvirke til, at man hurtigt kan faa at vide, hvor man er henne. Men der er adskillige Ting, som er dækket i Betænkningen, og som mit Parti her i Landstinget kunde ønske at faa nøjere Besked om og gerne vil afæske Ministeren Forklaring paa. Jeg skal derfor senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Jeg kan tilsige den højtærede Minister, at Udvalgsbehandlingen skal blive ganske kort, og man skal altsaa ikke komme til at savne vor Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse.

Men jeg vil gerne slutte med endnu en Gang at sige, at hvis vi til næste Aar igen skal ind i en Lovgivning af denne Art, maa vi — det vil jeg meget henstille til den højtærede Minister — have Lovforslaget noget før, saa at ogsaa Landstinget kan faa rimelig Tid til at se paa det. Jeg kunde maaske udtrykke det saaledes, at det vilde være os kærere, om vi kunde faa Lovforslaget, ikke naar Trækfuglene vender tilbage, men naar de drager Syd paa.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

H. P. Jensen: Som Repræsentant for en af de Egne her i Landet, hvor man dyrker de fleste Sukkerroer, hilser jeg Forslaget med Glæde. Det er givet, at den Ordning, vi havde i Fjor, har vist sig at være til stor Gavn, og jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at sige, at den har vakt stor Tilfredshed. Sukkerroedyrkningen er jo en af de Dyrkninger indenfor Landbruget, der giver mest at bestille; mange ledige Hænder bliver sat i Virksomhed netop paa de Arealer, hvor der dyrkes Sukkerroer. Det er derfor ogsaa

naturligt, at Arbejderne altid længes efter, at der kan blive sluttet en Overenskomst, saa at man kan faa Sikkerhed for, at Roedyrkning vil finde Sted. Nu var sidste Aars Høst enestaaende stor, og det er jo ikke givet, at dette Aar vil være lige saa frugtbart. I en af Lovforslagets Paragraffer er der Tale om, at man skal begrænse Arealet. Jeg kan godt erkende, at der vistnok ofte, naar der anmeldes visse Tønder Land til Sukkerroedyrkning, er lidt mere end opgivet.

Det udtales i Folketingsudvalgets Betænkning, at man i Samraad med Ministeren har opnaaet Enighed om Lovforslagets Gennemførelse. Det forekommer mig, at der heri ligger en Opfordring til Landstinget om at tage Lovforslaget, som det foreligger. Jeg er ogsaa ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen) om, at Lovforslagets Gennemførelse haster i allerhøjeste Grad. Baade Fabrikkerne og Landboerne venter paa at faa det ophøjet til Lov, saa at de ved, hvad de har at rette sig efter. Det forbavser mig derfor ogsaa, at den ærede Ordfører for Venstre nu bebuder, at han vil foreslaa Lovforslaget henvist til Udvalgsbehandling. Noget saadant kan dog ikke fremme Sagens Gang. Men efter det Løfte, der blev givet, er det dog ogsaa muligt, at Udvalgsbehandlingen ikke vil sinke Lovforslaget meget. Jeg synes, der bør lægges saa faa Sten som muligt i Vejen for det, og jeg kan ganske underskrive Udtalelsen om, at det har sin Betydning, at Forslaget glider hurtigt igennem.

Det nye i Lovforslaget er jo ganske smaat. Prisen, 1 Kr. 80 Ø., er som fastsat i Fjor; og de 33 Ø. er, som Ministeren har oplyst, kun en halv Øre mere end Grundprisen sidste Gang. Jeg kan derfor ikke se, at der her foreligger nye Momenter, der bevirker, at man skulde modtage det foreliggende Lovforslag med mindre Glæde end det sidste Aar fremsatte.

Jeg skal ikke her komme ind paa en Omtale af Venstres Forslag af den simple Grund, at det jo ikke foreligger. Vi kan komme ind paa det, naar det til sin Tid kommer frem. I Øjeblikket ligger der paa Landstingets Bord et Lovforslag, hvorom der har været Enighed i det andet høje Ting, og hvortil ogsaa Venstre her i Tinget efter de Udtalelser, Partiets ærede Ordfører nu fremsatte, kan give Tilslutning. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget paa det bedste og udtale Haabet om, at der ikke vil medgaa Dage til dets Vedtagelse, men at den maa ske omgaaende.